

İki Şarkının Denemesi

– Mümin Munis · 28 Ocak 2015

I.
birbirini kaybetmişliğin hikayesidir o şarkı; birini kaybetmişliğin hikayesi...
evvelden kalma tanıdık yalnızlıkların, evvelden olan tanışmaların hikayesi...
yine de hep çocuk olansa birbirini kaybeden iki kişiden biri, hani şarkıda dediği gibi, bir diğeri engeldir
ve diğeri ihtiyarlıktan olsa gerek; elmaları yere düşürür... kepenkler iner..
tükenmişliktir bunun adı.
uğraşmaların anlamsız olduğu yerdir
çocuk yüzünde bir yabancıyı taşır... ihtiyar olan her saniyede daha da yabancılaşır hiç birinin bildiği gibi
kalmaz hiçbir şey
bu uzaktan bakmaya mecbur kalanların hikayesi; eski bir saat gibi yorgun olanın -ki burda yorgun olan
ihtiyardır-
İstanbul gibi hırpalanmış olanın hikayesidir bu şarkı; zaman zaman İstanbul'da yorulduğunu söyleyen kız
çocuğudur çünkü ve neticede oyunun en güzel yerinde zil çalar...
ben nasıl üzülürdüm buna da, senin haberin olmazdı...
Gülümse artık...

II.
bence bu şarkıda ihtiyar adamın yeri yok. varlığı hiçbir zaman olmayan ihtiyar adamın yokluğu bunca
olacak değildi.
kız çocuğu kendi kırgınlığında dökülen parçalarını toplayadursun, bu şarkıda onu kıran inciten bir türlü
şair olamayan bir hikayesi var sanki...
kız çocuğunun kendi yokluğuyla sınıyabilecek bir adamın hikayesi...
insanlar gittikten... yıllar gittikten sonra...
ihtiyar adam basıp giden gecenin içinden bir yıldızı işaret edip "işte orada herşey" deyince, kendi
ellerinden kendini düşürür kız çocuğu...
ve pek çok kez kendini bulamaz bu şarkının içinde....
insanlar gider... şehir düşer... bir yıldız altında kalakalırlar öyle.
her şeyin gitmek gibi olduğu bir yerde, kız çocuğu "sen gitme" der ihtiyar adama...
karanlıktan korktuğu için söyler bunu kız çocuğu... sen gitme... kelimelerini alıp gitme... der.
şarkı çoktan sona ermiştir oysa
ve ihtiyar yokluğu hissedilmeyecek kadar varlık sahibidir.
kız çocuğunun korktukları yanında kalır... kelimeler yanında kalır... "sen gitme" diye seslenir kız çocuğu.
"şehrin üzerine yıldızlar düşer belki..." der ihtiyar. ihtiyar çok şairdir, hiç şair olamamış bir yabancıya
göre...
ihtiyarın dudağında aynı şarkının aynı sözü: "sen gitme..."